

(13647) Hoger beroep

door

(beelsub2)

vonnis nr. 1630 P

r/ alles

en het om r/hem

VONNIS

nummer : 1630

datum : 19-03-2007

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L6.2836-03

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN :

1
landbouwer
geboren te
wonende te
Belg op

2
zaakvoerder
geboren te
wonende te
Belg op

BETICHT VAN:

te

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. De eerste,

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

in strijd met de vergunning dd. 15 januari 1990 van het college van burgemeester en schepenen van

de eerste, als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven en/of die de werken heeft uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 158 (T), 6087 (V) en 137,55 (W) m²
eigendom van met zetel te

bij akte verleden op 7 juni 2001,

het onroerend goed gelegen zijnde in landschappelijk waardevol agrarisch gebied,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

- I. Vanaf 23 januari 1992 tot en met 30 april 2000 te hebben in stand gehouden;
namelijk: een noodwoning gebouwd in een kalverenstal;
- II. Vanaf 1 januari 1991 tot en met 30 april 2000 in stand te hebben gehouden;
namelijk: een aanhangsel aan de kalverenstal met 4 paardenboxen en een zadelkamer;
- III. Vanaf 1 januari 1996 tot en met 30 april 2000 in stand te hebben gehouden;
namelijk: 20 paardenboxen.

B. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

in strijd met de vergunning dd. 15 januari 1990 van het college van burgemeester en schepenen van

de eerste, als eigenaar tot 7 juni 2001, en als huurder en uitvoerder vanaf 7 juni 2001;

de tweede, als zaakvoerder van de eigenaar vanaf 7 juni 2001, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 158 (T), 6087 (V) en 137,55 (W) m² eigendom van met zetel te

bij akte verleden op 7 juni 2001,

het onroerend goed gelegen zijnde in landschappelijk waardevol agrarisch gebied,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

De eerste.

I. vanaf 1 mei 2000 tot 7 juni 2001, verder in stand te hebben gehouden;

namelijk:

- een noodwoning;
- een aanhangsel aan de kalverenstal, 4 paardenboxen en een zadelkamer;
- 20 paardenboxen;

De eerste en de tweede.

II. Vanaf 7 juni 2001 tot minstens 14 juli 2005 in stand te hebben gehouden;

namelijk:

- een noodwoning;
- een aanhangsel aan de kalverenstal, 4 paardenboxen en een zadelkamer;
- 20 paardenboxen;

III.

a) Tussen 7 juni 2001 en 16 juli 2003, te hebben uitgevoerd;

b) Vanaf 16 juli 2003 tot minstens 14 juli 2005 in stand te hebben gehouden;

namelijk: de verdere verbouwing van een kalverstal tot 54 paardenboxen, met ruimtes voor WC, douche, verwarmingsruimte en onthaal;

IV. Tussen 16 juli 2003 en 14 juli 2005, te hebben uitgevoerd;

namelijk: het verder afwerken van de paardenboxen in compartiment 9 en 10 van de voormalige kalverenstal door het aanbrengen van deuren en traliewerk en het schilderen van de muren;

C. De eerste en de tweede,

Tussen 16 juli 2003 en 14 juli 2005,

Bij inbreuk op de artikelen 146 lid 5, 147, 148 en 154 tot en met 157 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij het decreet bedoelde handelingen, werken of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking van 16 juli 2003 en de bekrachtigingsbeslissing van 29 juli 2003,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 158 (T), 6087 (V) en 137.55 (W) m² eigendom van met zetel te

bij akte verleden op 7 juni 2001;

namelijk: het verder afwerken van de paardenboxen in compartiment 9 en 10 van de voormalige kalverenstal door het aanbrengen van deuren en traliewerk en het schilderen van de muren;

D. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, 39 en 40 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) van 6 februari 1991, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de tweede klasse te hebben geëxploiteerd,

namelijk: de exploitatie van een inrichting die is ingedeeld volgens de hierna volgende rubrieken van de Lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen (bijlage 1 bij het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 06/02/1991) :

I. rubriek 9.4.3.c.1: "stallen voor inheemse grote zoogdieren (paarden) in een agrarisch gebied met plaatsen voor 20 tot en met 200 gespeende dieren (klasse 2)";

a) de eerste,

van 1 september 2000 tot 7 juni 2001;

b) de eerste en de tweede,

van 7 juni 2001 tot minstens 14 juli 2005;

II. rubriek 53.8.2: "boren van grondwaterwinningsputten en grondwaterwinning, andere dan deze bedoeld in rubriek 53.1 en rubriek 53.7, met een opgepompt debiet van 500 kubieke meter per jaar tot 30.000 kubieke meter per jaar";

a) de eerste,

van 1 januari 1992 tot minstens 7 juni 2001;

b) de eerste en de tweede,

van 7 juni 2001 tot minstens 14 juli 2005;

E. Bij inbreuk op de artikelen 22 en 39 § 1,2° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) van 6 februari 1991, als exploitant van een inrichting die in de milieuvergunning of de in artikel 71 van het hierboven vermeld Besluit bedoelde vergunningen, opgelegde bijzondere voorwaarden, die voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Regering in toepassing van artikel 20 van het decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid niet nageleefd te hebben,

namelijk: inbreuk op art. 5.9.2.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne dd. 1 juni 1995: de vloer van de opslagplaats voor dierlijke mest ongeveer van 50 kubieke meter is niet mestdicht.

I. de eerste,

van 1 september 2000 tot 7 juni 2001;

II. De eerste en de tweede,

van 7 juni 2001 tot minstens 14 juli 2005;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd.24-10-2006

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zichzelf.

Gehoord de tweede beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door meester advocaat bij de balie te

oOOo

De rechtbank stelt vast dat uit de objectieve gegevens in het strafdossier blijkt dat , in afwijking van het goedgekeurde bouwplan, paardenboxen werden gebouwd en wijzigingen werden aangebracht in afwijking van het goedgekeurde plan, namelijk de kalverenstallen werden omgebouwd tot paardenstallen.

Tevens werd er een noodwoning gebouwd in een kalverenstal.

Deze werken werden uitgevoerd op het eigendom van de waarvan tweede beklaagde bestuurder is, en dat gelegen is in een landschapelijk waardevol agrarisch gebied. Ondanks het bevel tot stopzetting werden de illegale werken verdergezet. Bovendien werden ook de inbreuken vastgesteld op het milieuvergunningdecreet.

Tweede beklaagde ontkent zijn verantwoordelijkheid aan de weerhouden inbreuken.

De rechtbank weerhoudt deze stelling niet. Zij is van oordeel dat tweede beklaagde zeer goed op de hoogte was van de illegale omvorming van een landbouwbedrijf naar een manege en dat hij ook aan de uitvoering en instandhouding van de illegale werken, medewerkte.

Als zaakvoerder van de failliete en bestuurder van de eigenaar werd immers met zijn medeweten de vergunning voor de omvorming en uitbreiding van het bestaande landbouwbedrijf naar een paardenlokkerij aangevraagd (st 37 en 38) en was hij op de hoogte van de gedeeltelijke weigering (st 162, 161). Bezwaar werd ook ingediend bij de bestendige Deputatie (st 149-158).

De rechtbank meent dat beide beklaagden, als mededaders, verantwoordelijk zijn voor de weerhouden inbreuken.

De rechtbank verwijst naar de technische vaststellingen van de verbalisanten in het strafdossier en acht de feiten A, BI, II, III en IV, C, DI en II, EI en II lastens eerste beklagde en de feiten BII, III, IV, C, DIb, DIlb en EII lastens tweede beklagde bewezen.

Met betrekking tot de herstellvordering:

Deze is ingegeven door de vereiste van een goed stedenbouwkundig beleid en is duidelijk gemotiveerd.

Het onroerend goed is bovendien gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (st 62).

Enkel door toekenning van de herstellvordering kunnen de inbreuken worden opgeheven.

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis.

Een dwangsom van 50 euro per dag vertraging wordt opgelegd vernits dit het enige middel blijkt te zijn om het herstel te bekomen.

Strafmaat:

In het belang van een goede ruimtelijke ordening en een goed leefmilieu, dienen de opgelegde normen strikt te worden nageleefd.

Rekening houdend met de ter zitting aangehaalde elementen en omstandigheden wordt de navolgende straf opgelegd.

De feiten A, BI, II, III en IV, C, DI en II, EI en II hoofdens eerste beklagde en de feiten BII, III, IV, C, DIb, DIlb en EII hoofdens tweede beklagde vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde opzet.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003 en het KB van 19 december 2003, de programmawet van 27 december 2004 en het KB van 31/10/2005,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de hierboven vermelde tenlasteleggingen A, B, C, D en E,

en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 65 van het Strafwetboek

Rechtsdoende op tegenspraak

VEROORDEELT:

-eerste beklagde hoofdens **de vermengde feiten A, B I tot en met IV, C, D I en II en E I en II** tot een geldboete van **DUIZENDVIJFHONDERD EUR** en legt hem tevens een **verbod** op tot **exploitatie** van stallen voor grote inheemse zoogdieren (paarden), gelegen te

zolang er geen vergunning is, overeenkomstig artikel 39 § 2 van het milieuvergunningsdecreet, en dit vanaf heden onder verbeuring van een dwangsom van **50 euro per dag**, bij elke nieuwe overtreding.

Aangezien eerste veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van eerste veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectieve geldboete van tweehonderd euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden.

-tweede beklagde hoofdens **de vermengde feiten BII, III, IV, C, D Ib en IIb en E II** tot een geldboete van **DUIZEND EUR** en legt hem tevens een **verbod** op tot **exploitatie** van stallen voor grote inheemse zoogdieren (paarden), gelegen te zolang er geen vergunning is, overeenkomstig artikel 39 § 2 van het milieuvergunningsdecreet, en dit vanaf heden onder verbeuring van een dwangsom van **50 euro per dag**, bij elke nieuwe overtreding.

Aangezien tweede veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van tweede veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

uitgezonderd een effectieve geldboete van tweehonderd euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden.

Verplicht eerste en tweede veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 07/02/2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op ieder **137,50 EUR**

Verplicht eerste en tweede veroordeelde tot betaling van elk 1/2 van de kosten van het geding belopende **187,37 EUR in het totaal** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van elk 25 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 07/02/2003 de geldboeten van 1500 EUR en 1000 EUR, respectievelijk vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten 8250 EUR en 5500 EUR bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete;

Beveelt dat de plaatsen in hun oorspronkelijke staat zullen hersteld worden, **namelijk door het uitvoeren van aanpassingswerken van het onroerend goed te 2990 Wuustwezel, Bosduinstraat 170 sectie II, nr. 56 T, V en W** zodat de bouwwerken qua volume en omvang conform de verleende **bouwvergunning zijn**, binnen een termijn van **één jaar** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis **en onder verbeuring van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingwerken hiervoor bevolen.**

Dat de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat eerste en tweede veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Houdt ambtshalve - conform artikel 4 V.T.S.V. - de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien
maart tweeduizend en zeven.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer,
enig rechter,
substituut-procureur des konings
adjunct-griffier